

Interprovinciaal Overleg

Samenvatting

Interprovinciale Rapportage **2001**

Milieu, Water,
Landbouw en Natuur

Colofon

uitgave tekst en redactie	Interprovinciaal Overleg Projectgroep BEM 01-05 met bijdragen van IPO, provincies en RIVM
gegevensaanlevering	IPO, provincies, RIVM, FO-Industrie, DHV, AOO, LMA, IMA, RIZA, DLG, K+V, KEMA, NOVEM, SENTER, CBS.
bronnen foto's	Erik van Dijk (provincie Overijssel), Jos van Koert (provincie Zuid- Holland), Jan Blom, Dick Brouwers, Harry Cock
ontwerp en opmaak druk	Karin Janmaat, Studio RIVM drukkerij Wilco bv, te Amersfoort
IPO-publicatienummer	158

VOORWOORD

De 'Interprovinciale Rapportage Milieu, Water, Landbouw en Natuur 2001' is de vijfde monitoringsrapportage van het Interprovinciaal Overleg (IPO). Zeker in een tijd, waarin blijkt dat rampen als in Enschede en Volendam hebben kunnen plaatsvinden, is het naar mijn mening essentieel dat overheden verantwoording afleggen. Verantwoording over het door hen gevoerde beleid, over de besteding van NMP-gelden in dit verband en over de bereikte resultaten. Verantwoorden maakt een overheid transparant en afrekenbaar. Het Vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP) richt zich op complexe en hardnekkige problemen en de oplossing ervan. In dat kader is het van belang dat de verschillende bestuurslagen elkaar en de burger laten zien wat er bereikt is en wat beter moet en kan. En hoe kan zoiets beter dan met een systematisch overzicht van de resultaten die de provincies op het gebied van het milieubeleid hebben geboekt.

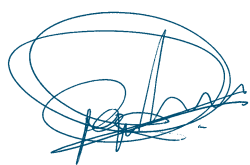
Deze rapportage zet weer enkele stappen verder op de ingeslagen weg. De rapportage is inzichtelijk en met schematische overzichten per thema eenvoudig in het gebruik. En omdat de rapportage beschikbaar is via internet: www.IPO.RIVM.nl en www.IPO.nl kan iedereen er op een snelle manier kennis van nemen. Voor de bestuurlijke kant van het IPO is het belangrijk dat de thema's Milieu en Landbouw en Milieu en Verkeer zijn toegevoegd. Dit betekent dat deze rapportage het gehele terrein van de bestuurlijke IPO-adviescommissie Milieu, Water, Landbouw en Natuur bestrijkt.

De samenwerking met het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) blijkt in de praktijk zeer goed te functioneren. Met de term samenwerking is ook een belangrijk trefwoord voor de aanpak van milieuproblemen genoemd: samenwerking tussen provincie en samenwerking tussen bestuurslagen. Voor de uitvoering van een modern milieubeleid is dat onontbeerlijk.

De monitoring die we nu kunnen presenteren is met name gericht op de voortgang van de uitvoering, in de beleidscyclus het traject van beleidsvorming naar beleidsuitvoering. In IPO-kader wordt gewerkt aan een visie monitoring en beleidsevaluatie. In dit traject wordt steeds duidelijker dat we onze monitoringsactiviteiten moeten uitbreiden naar de andere fasen van de beleidscyclus. De vraag waarom inhoudelijk gestelde doelen niet worden gehaald kunnen we alleen met informatie over de voortgang van de uitvoering niet beantwoorden. We zullen de monitoring moeten uitbreiden naar de gehele beleidscyclus. Zo is het bijvoorbeeld voor de provincies als middenbestuur van essentieel belang dat we gericht informatie gaan verzamelen over de doorwerking van het beleid. Uitwerking van de genoemde IPO-visie zal zijn gevolgen hebben voor de reikwijdte en inhoud van de monitoring in IPO-land en daarmee voor de jaarrapportages.

Alles bij elkaar vind ik dit een handzaam en goed leesbaar document, dat inzicht geeft in wat wij als provincies tezamen hebben bereikt. Bij deze wil ik al diegenen, die aan het welslagen van deze rapportage hebben bijgedragen, het RIVM, de thematrekkers, de provinciale toeleveranciers en de projectleiding bij de provincie Drenthe, bedanken voor hun inzet en complimenteren met het bereikte resultaat.

Volgend jaar verzorgt de provincie Flevoland de projectleiding en neemt daarmee het stokje van de provincie Drenthe over.

mr. drs. A.J.G. Poppelaars
milieudeputeerde provincie Zeeland,
lid IPO adviescommissie Milieu, Water, Landbouw en Natuur,
portefeuillehouder Monitoring.

INHOUDSOPGAVE

3	Voorwoord
6	Inleiding
7	1 Monitoring en beleidsevaluatie
9	2 Omgevingbeleid en gebiedsgericht beleid
11	3 Milieu en landbouw
13	4 Milieu en water
15	5 Natuur
17	6 Bodembeheer
19	7 Milieu en verkeer
21	8 Milieu en energie
23	9 Milieu en economie
25	10 Bedrijven
27	11 Afval

INLEIDING

Dit jaar wordt voor het eerst een aparte samenvatting bij de 'Interprovinciale Rapportage Milieu, Water, Landbouw en Natuur 2001' uitgebracht. In deze nu voorliggende samenvatting zijn de kernconclusies nog eens verwoord en wordt met uitzondering van de eerste twee hoofdstukken door middel van een schematisch overzicht de stand van zaken ten aanzien van het desbetreffende thema in een oogopslag duidelijk gemaakt. Aangetekend dient te worden dat bij het schematisch overzicht soms sprake is van enige subjectiviteit omdat de doelstellingen in het verleden niet altijd even toetsbaar zijn geformuleerd. Wellicht ten overvloede willen we u er op wijzen dat we bij het schrijven van de samenvatting ten aanzien van de 'breedte' van het onderwerp uiteraard keuzes hebben moeten maken en dat de onderliggende rapportage meer en in vele gevallen naar de individuele provincie uitgesplitste informatie bevat. De samenvatting en de rapportage zelf zijn ook van internet te downloaden via de adressen www.IPO.RIVM.nl en www.IPO.nl.

De rapportage heeft als doel integraal inzicht te geven wat in 2000 in interprovinciaal verband door de gezamenlijke provincies en door het IPO is gepresteerd en bereikt. De prestaties en resultaten zijn zoveel mogelijk afgezet tegen bestuurlijk vastgestelde doelstellingen.

De doelgroep van de rapportage en samenvatting is primair de bestuurlijke IPO-adviesgroep Milieu, Water, Landbouw en Natuur (IPO-MWLN). In het verlengde daarvan richt de rapportage zich op de colleges van Gedeputeerde Staten, de statencommissies en het (inter)provinciaal management. etc.

Beleid

Het milieubeleid vraagt van burgers, bedrijven en overheid een blijvende betrokkenheid bij milieubescherming en milieubeheer. Op basis van veranderende omstandigheden en inzichten moeten beleid en uitvoering regelmatig bijgesteld worden. Monitoring behelst het met een vooropgezet doel en op een systematische wijze verzamelen, analyseren, bewerken en verstrekken van feitelijke gegevens over de toestand van relevant geachte objecten. Beleidsevaluatie geeft een beoordeling van het beleid en gaat daarbij uitvoerig in op de relevante omgevingsfactoren. Op basis hiervan worden conclusies getrokken en suggesties aangereikt voor aanpassingen van de beleidsinhoud en het beleidsproces. De provincies streven er naar om door middel van beleidsevaluatie en monitoring de voortgang en resultaten, maar ook de kwaliteit van het interprovinciale milieubeleid en de uitvoering, inzichtelijk te maken.

Toelichting op de meetresultaten

Monitoring kan zich verheugen op een steeds bredere belangstelling. Inmiddels is de vijfde IPO Rapportage verschenen die wat betreft reikwijdte ten opzichte van vorig jaar is uitgebreid met de thema's Milieu en landbouw en Milieu en verkeer. Tegelijkertijd met de Rapportage is de Beleidsevaluatie verschenen waardoor de beleidskringloop in instrumentele zin is gesloten.

De samenwerking met VROM/DGM en het RIVM is het afgelopen jaar verder geïntensiveerd waarbij de wederzijdse afstemming, versterking, efficiëntie en kennisuitwisseling als zeer positief worden ervaren. Projecten die hier genoemd dienen te worden zijn:

Leefomgevingsverkenner, Landelijk beeld verstoring, Regionalisatie van de emissie-registratie, Instrumentontwikkeling Gebiedsgericht Beleid (MING) en Actualisering en ontwikkeling interprovinciale set van indicatoren. Voor een uitgebreide beschrijving verwijzen we naar paragraaf 1.4. Ook op het terrein van de meetnetten wordt los van de samenwerkingsovereenkomst intensief samengewerkt. Te vermelden zijn: netwerk ecologische monitoring, luchtmeetnet, meetnetten bodem en grondwater, emissieplafonds stikstof in de landbouw, neerslagcorrectie provinciale meetnetten vermessing.

Ten aanzien van het thema water zijn een tweetal ontwikkelingen te melden. Het project Regionale Watersysteem Rapportage (RWSR) is afgerond. De RWSR beoogt de meetnetspanningen op het gebied van regionaal waterbeheer en -beleid, de informatie-uitwisseling en de rapportage over die informatie met elkaar in overeenstemming te brengen en de routinematige rapportage over regionaal waterbeheer te vergemakkelijken.

De voortgangsrapportage 'Water in Beeld 2001' is onlangs uitgekomen en beschrijft en evalueert de voortgang op landelijke niveau van de beleidsuitvoering, zoals weergegeven in onder andere de Vierde Nota waterhuishouding.

Actuele ontwikkelingen

Monitoring en beleidsevaluatie vragen de komende jaren nog om een verdere ontwikkeling en een duidelijke kwaliteitsverbetering. De aandacht voor een effectieve en efficiënte (inter-) provinciale monitoring is als eerste ambitieniveau te onderscheiden. Monitoring levert daarbij input voor (geoptimaliseerde) beleids- en bestuurlijke processen. Het leveren van een bijdrage aan een effectief en efficiënt beleid kan worden beschouwd als het tweede ambitieniveau. Hierbij dient in ieder geval actie te worden ondernomen om te zorgen dat in het beleid meetbare doelen worden geformuleerd. Het derde niveau wordt gevormd door het aan bestuurders en beleidsmakers duidelijk en betrouwbaar inzicht bieden betreffende de ruimte die interprovinciaal beleidsmatig en bestuurlijk aanwezig is in het milieu-, water- en natuurbeleid.

Gebleken is dat er een toenemende behoefte bestaat aan een duidelijk en betrouwbaar inzicht in welke (inter-) provinciale beleidsmatige en bestuurlijke ruimte er is in het beleid. Het benodigde inzicht kan worden verkregen door uitvoering van een zogenoemde 'meta-evaluatie'.

Beleid

De regering onderkent in het vierde Nationaal Milieubeleidsplan de in gang zijnde veranderingen in het beleid voor de leefomgeving. Naast meer vrijheid krijgen de andere overheden zoveel mogelijk de integrale verantwoordelijkheid voor de lokale leefomgeving, inclusief de bijbehorende instrumenten. Belangrijke integrale beleidsthema's in de gebieden zijn bestuurlijke vernieuwing, vitalisering platteland, ruimte voor water, klimaatbeleid en sociale activering.

Naast de integrale aanpak van het landelijk gebied is ook die van het stedelijke gebied op gang gekomen. Door ontschotting van diverse bestaande rijksfondsen voor het fysieke milieu is het Investeringsbudget Stedelijke Vernieuwing (ISV) totstandgekomen. Een logisch vervolg hierop is de doorgroei naar een nog meer integrale benadering van de leefomgeving. De economische, sociale en milieuaspecten spelen immers samen in onderlinge afhankelijkheid een belangrijke rol bij de stedelijke vernieuwing.

Toelichting op de meetresultaten

Op dit moment beperken de meetresultaten zich tot procesbeschrijvingen, ontwikkelingen in de monitoring van het gebiedenbeleid zullen het mogelijk maken om in de toekomst concretere meetresultaten weer te geven.

De voortgang van het gebiedenbeleid heeft bij alle provincies vorm gekregen. In de meeste gebieden vindt uitvoering plaats op basis van een gebiedsvisie, waar dit nog niet gebeurt zijn de provincies bezig met de voorbereidingen van het gebiedsgerichte proces. In de reconstructieprovincies wordt hard getrokken aan de ontwikkeling van de reconstructieplannen.

De ontwikkeling van omgevingsplannen is bij de provincies ronduit divers te noemen. Elke provincie heeft specifieke knelpunten, ervaringen en verwachtingen en daarmee veelal unieke motieven om een eigen koers te kiezen. De planintegratie is nergens een doel op zich, het dient veel meer als ondersteuning van de door alle provincies opgepakte gebiedsgerichte aanpak. Planintegratie dient de interne interactie en de externe communicatie van de provincie te verbeteren.

Actuele ontwikkelingen

De integrale aanpak in gebieden vraagt om een goede organisatie, provincies zijn actief bezig met het realiseren van een goede uitvoeringsorganisatie om zo te zorgen voor een goede afstemming van de projecten en een goede verdeling van de geldmiddelen. Bij de rolverdeling van de inrichting van het buitengebied en het daaraan verbonden uitvoeringscontract is monitoring een cruciaal item. De monitoring is nog volop in ontwikkeling. De wens behaalde milieuwinst te kunnen koppelen aan de geldinvesteringen heeft

inmiddels geleid tot een kennisinstrument gebiedenbeleid (MING). Verwacht wordt dat met dit instrument ook andere subsidieregelingen en de meer abstract geformuleerde doelstellingen van beleidsplannen en bestuursakkoorden kunnen worden geëvalueerd.

Beleid

Het rijksbeleid ten aanzien van de doelgroep landbouw is sterk in beweging. Het heeft niet alleen betrekking op het aspect mest, maar op de totale herinrichting van het buitengebied. Daarnaast stelt het Rijk eisen ten aanzien van onderwerpen als dierwelzijn (AMvB huisvesting), emissiearme stallen, stank en ammoniak. De juridische ontwikkelingen rondom de Wet herstructurering varkenshouderij, de implementatie van de Europese nitraatrichtlijnen en meer recent de ingebrekestelling van Nederland op grond van deze Europese nitraatrichtlijn hebben ook hun invloed.

Het provinciaal beleid dient zich te bewegen binnen deze randvoorwaarden. Ten gevolge hiervan beschikken de provincies over beperkte sturingsmogelijkheden. Er is door het IPO geen apart beleid geformuleerd voor de doelgroep landbouw. De gezamenlijke provincies hebben zich ten doel gesteld een bijdrage te leveren aan het duurzaam ontwikkelen van de landbouwsectoren door integratie van milieu, water, landbouw en natuur in het beleid. Onderdeel hiervan vormt het ontwikkelen van een milieuisie op extensieve landbouw. Dit gebeurt grotendeels via het gebiedsgerichte spoor.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
3.4.1	afname veestapel				+	
3.4.2	afname ammoniakemissie		-			
3.4.2	afname mestgebruik			-/+		
3.4.3	toename emissiearme dierplaatsen				+	
3.4.4	afname fosfaatverzadiging bodem	--				
3.4.4	afname nitraatconcentratie grondwater	--				
3.4.6	afname gebruik bestrijdingsmiddelen				+	
3.4.7	toename duurzame en biologische landbouw				+	

Toelichting op de meetresultaten

De meetresultaten laten zien dat er goede ontwikkelingen zijn met betrekking tot de milieubelasting door de landbouw. Afname veestapel, afname mestgebruik, toename emissiearme dierplaatsen, afname bestrijdingsmiddelengebruik en toename duurzame en biologische landbouw laten allemaal een positieve ontwikkeling zien. Deze positieve ontwikkelingen gaan echter aanzienlijk minder snel dan wenselijk en ze zijn nog niet terug te vinden in de omgevingskwaliteit. De fosfaatverzadiging van de bodem en de nitraatconcentratie van het grondwater blijven zorgwekkend. Ook de ammoniakemissie neemt weliswaar af maar niet voldoende om de te verwachten strengere normen te halen.

Actuele ontwikkelingen

Het NMP4 richt zich op de zogenaamde hardnekkige milieuproblemen. Een aantal van deze problemen heeft betrekking op landbouw, en hierbij wordt mede naar de provincies gekeken als partner om de gestelde doelen te bereiken. Het gaat dan met name om een gebiedsgerichte aanpak. Een aantal belangrijke items zijn: ammoniakemissie, nitraatconcentratie grondwater en ontwikkeling duurzame landbouw.

Naar aanleiding van de recente MKZ-crisis zijn adviezen met aanbevelingen voor de veehouderij uitgebracht. Duidelijk is dat in de toekomst sprake zal zijn van een aanpassing van de productiewijze van de veehouderij. Dit zal tot uiting komen in een milieuhygiënische benadering van de intensieve veehouderij als een tak van industrie. Waar het extensieve veehouderij betreft, zal een koppeling met landschaps- en natuurbeheer worden gelegd. Beide kunnen grote gevolgen hebben voor het provinciale (gebiedgerichte) beleid voor de landbouw.

Beleid

Volgens de Wet op de waterhuishouding stelt de Nota Waterhuishouding het landelijk kader ten aanzien van de beleidsdoelen voor regionale watersystemen.

De provincies voeren de regie ten aanzien van het beleid van de regionale oppervlaktewatersystemen en het grondwater, de waterschappen werken dit beleid verder uit en verzorgen de uitvoering van het waterbeheer.

In augustus 2000 stelde de IPO-commissie Water het advies 'Provincies maken ruimte voor water' op. Dit advies komt tot twee belangrijke basisopgaven voor de provincies:

- het daadwerkelijk ruimte maken voor de (regionale) watersystemen;
- het water mede sturend maken in de ruimtelijke inrichting.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
4.4	afname areaal verdroogd gebied		-			
4.7	afname nutriëntenconcentratie oppervlaktewater			-/+		
4.7	afname metalenconcentratie oppervlaktewater			-/+		
4.8	drinkwaterkwaliteit voldoet aan normen		-			

Toelichting op de meetresultaten

De afgelopen jaren is er een sterke verdroging van de natuur opgetreden, dit is vooral een gevolg van ontwatering en versnelde afwatering ten behoeve van de landbouw en van grondwateronttrekkingen voor drink- en industriewater en beregening.

De verdrogingsdoelstelling (afname verdroogd areaal met 25% in 2000 en 40% in 2010) is niet gehaald. Slechts 3% van het totale verdroogde areaal is door de terreinbeheerders als volledig hydrologisch en ecologisch hersteld aangemerkt. Circa 30% wordt aangemerkt als gedeeltelijk hersteld. De verwachting is dat over enkele jaren 25% volledig herstel wordt bereikt.

Ten aanzien van de waterkwaliteit regionale wateren kan worden geconstateerd dat de verbetering die sinds de jaren zeventig is ingezet, stagneert. De concentraties van zowel fosfaat, stikstof en zware metalen liggen ongeveer tweemaal boven de norm. Enkele belangrijke bronnen van diffuse waterverontreiniging zijn scheepvaart, rioloverstorten en verontreinigde waterbodems, de provincies verrichten inspanningen om deze diffuse verontreinigingen te verminderen.

De provincies hebben de taak goede voorwaarden te scheppen voor een betrouwbare en duurzame drinkwatervoorziening, op het gebied van kwaliteit en hoeveelheid.

Bij de drinkwatervoorziening ondervindt men hinder van met name meststoffen (nitraat) en bestrijdingsmiddelen (o.a bentazon). Via integrale maatwerkprojecten in het kader van gebiedsgericht werken kan de basisstof voor de drinkwaterbereiding vaak op kosteneffectieve wijze veiliggesteld worden.

Actuele ontwikkelingen

De implementatie van de in werking getreden EU Kaderrichtlijn Water heeft verstrekende gevolgen voor het toekomstig waterbeheer. In 2003 moet de nationale wet- en regelgeving zijn aangepast, in 2004 moeten er integrale analyses van alle stroomgebieden zijn uitgevoerd en in 2006 dienen werkprogramma's voor het opstellen van stroomgebiedbeheersplannen en monitoringsprogramma's gereed te zijn.

Stroomgebiedbeheersplannen moeten in 2009 worden vastgesteld en in 2015 dienen de ecologische doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water in principe te zijn bereikt.

IPO en individuele provincies participeren actief in een landelijk Implementatieteam Europese Kaderrichtlijn Water.

Beleid

In het structuurschema Groene Ruimte worden de doelen en hoofdlijnen van het ruimtelijke beleid voor het landelijk gebied uitgewerkt. Naast de Ecologische Hoofdstructuur zijn onder andere de strategische groenprojecten, het soortenbeleid en het compensatiebeginsel belangrijke speerpunten bij het instandhouden en herstellen van de natuur en landschapswaarden.

De provincies zijn verantwoordelijk voor het realiseren van de Ecologische Hoofdstructuur.

Een nieuwe impuls aan het natuur en landschapsbeleid is het Programma Beheer, dit kent twee subsidieregelingen, te weten de Regeling natuurbeheer en de Regeling agrarisch natuurbeheer.

Particulieren krijgen hierdoor een belangrijke rol toegewezen in het beheer van de natuur en landschapswaarden binnen en buiten de Ecologische Hoofdstructuur.

Het Rijk wil de landschappelijke en ecologische kwaliteit van het landelijk gebied versterken. Er wordt naar gestreefd om in 2020 een kwart van het landelijk gebied een kwaliteitsimpuls te hebben gegeven. Om dit te bereiken zal 40.000 hectare aan landschapselementen worden aangelegd of hersteld.

Naast nationale regelgeving heeft Nederland zich verplicht tot het implementeren van Europese richtlijnen als de Habitat- en Vogelrichtlijn.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
5.4	realisering EHS		-			
5.4.2	realisering ecologische verbindingzones		-			
5.7	toepassing compensatiebeginsel				+	
5.8	uitvoering soortenbeleid				+	
5.9	toename areaal weidevogelbescherming				+	

Toelichting op de meetresultaten

Het areaal begrensde reservaat- en beheersgebied is nu ongeveer 94%. De begrenzing van de natuurontwikkelingsgebieden verloopt nog erg traag, ongeveer 71 % is begrensde. Het ontbreken van beschikbare gegevens over de realisatie EHS bemoeilijkt de evaluatie van het provinciale beleid.

De realisering van de ecologische verbindingzones blijkt moeilijk te zijn, oorzaken zijn een gebrek aan draagvlak, financiële middelen en benodigd instrumentarium.

Het streven om meer overeenkomsten met zware pakketten af te sluiten in beheersgebieden wordt niet gehaald. Het aantal zware pakketten blijft stabiel of neemt licht af in de meeste provincies.

De meeste provincies hebben nog geen zicht in hoeverre de natuurdoeltypen zijn gerealiseerd, wel is er voldoende inzicht in de kwaliteit van de natuurgebieden. Het compensatiebeginsel is op Drenthe en Utrecht na in alle provincies vastgesteld, en wordt inmiddels ook toegepast, dit met name door fysieke compensatie. Buiten de EHS wordt meer aandacht besteed aan natuur- en landschapswaarden, het oppervlak beschermd weidevogelgebied neemt nog altijd toe, ook het aantal vrijwilligers dat zich inzet voor de bescherming van weidevogels neemt nog altijd toe.

Actuele ontwikkelingen

In de Nota 'Natuur voor mensen, mensen voor natuur' wordt aangegeven dat het huidige natuurbeleid moet worden verbreed. Er is veel aandacht voor water, cultuurhistorie en landschap. Om de doelstellingen te halen, is er in 2000 en 2001 50 miljoen vrijgekomen en komt in de komende jaren tot 2020 100 miljoen per jaar extra vrij. Met dit extra geld wordt er een nieuwe impuls aan het natuurbeleid gegeven.

Beleid

De algemene doelstelling van het bodembeleid is het realiseren en behouden van een duurzame bodemkwaliteit. Het bodembeleid krijgt gestalte langs twee sporen: preventie en sanering.

Volgens het NMP-3 moet de omvang van de totale bodemsaneringsoperatie in Nederland vóór het jaar 2005 landsdekkend in kaart zijn gebracht. Er wordt gestreefd naar sanering dan wel beheersing van de bodemverontreinigingproblematiek in circa 25 jaar door de bodem geschikt te maken voor het maatschappelijk gewenst gebruik, waarbij verspreiding van verontreiniging wordt voorkomen en de veiligheid van mensen en ecosystemen die zijn blootgesteld aan bodemverontreiniging wordt gewaarborgd. De provincies en de vier grote gemeenten hebben deze doelstellingen uit het NMP-3 overgenomen.

Daarnaast kent het interprovinciaal bodemsaneringsbeleid de volgende uitgangspunten:

- de rol van de provincies verandert in het kader van de decentralisatie van de uitvoering van intermediair naar regionaal procesbegeleider. De uitvoerende taken komen zoveel mogelijk bij de (competente) gemeenten te liggen;
- bij het bodembeschermingsbeleid staat de waarde van de bodem als landschapsbepalende factor en als drager van natuurlijke waarden centraal;
- de bodemkwaliteit dient de basis te zijn voor de ruimtelijke inrichting op lange termijn.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
6.4	saneringen zoveel mogelijk in eigen beheer				+	
6.4	in 2005 landsdekkend beeld bodemsanering			-/+		
6.4	reinigen/hergebruik vrijgekomen grond				+	
6.5	implementatie actief bodembeheer bij gemeenten			-/+		

Toelichting op de meetresultaten

De veranderende rol van de provincies is in gang gezet, een deel van de uitvoerende taken is naar de gemeenten gegaan. De provincie zal in haar regisseursrol er op toe moeten zien dat de doelstellingen van NMP-3 op bodemgebied worden gehaald.

Er is door de provincies hard gewerkt aan het inventariseren van de werkvoorraad.

Ondanks deze grote inspanning zal de komende jaren een intensivering moeten plaatsvinden om de werkvoorraad in 2005 volledig in beeld te hebben.

Het aantal saneringen in eigen beheer (SEB-saneringen, dwz. op kosten van veroorzaker, eigenaar of gebruiker) overtreft ruim het aantal saneringen van de overheid (Wbb-saneringen). Of deze inspanningen ook in financiële zin zoveel groter is, is nog moeilijk hard te maken. Wel kan worden geconcludeerd dat het steeds beter lukt de verantwoordelijkheid van onderzoek en sanering te leggen bij degene waar deze thuishoort (veroorzaker, belanghebbende).

Actuele ontwikkelingen

De provincie zal haar rol als regisseur op het bodemsaneringsterrein moeten waarmaken. De provincie richt zich in haar rol van uitvoerder van bodemsaneringen op het landelijk gebied. Zij tracht daarbij de belangen van derden te koppelen aan het bodemsaneringsbelang. In dat kader wordt ook per provincie een meerjarenprogramma opgesteld aan de hand waarvan het Rijk financiën beschikbaar zal stellen.

De NMP-3 doelstellingen om in 2005 een beeld te hebben van de resterende bodemproblematiek en in 2023 de ernstige bodemproblemen gesaneerd of beheersbaar gemaakt te hebben, blijven de komende jaren de aandacht opeisen. Voor zover de gemeenten een en ander dienen op te pakken in het kader van de Wet stedelijke vernieuwing zullen de uitgevoerde gemeentelijke programma's op behaalde prestaties worden getoetst.

Als vervolg op de operatie Bodemsanering van in gebruik zijnde bedrijfsterreinen, zal via een bedrijvenregeling ook de sanering van dergelijke terreinen van de grond getild worden. Hiervoor zal een aparte financieringsstroom van het Rijk beschikbaar zijn. De borging van de kwaliteit van het provinciale bodemsaneringsbeleid zal worden verbeterd.

Beleid

Het beleidskader voor Milieu en verkeer wordt gevormd door het IPO-beleid (Interprovinciale Milieuagenda 1999-2002) en het landelijk beleid (NMP-3) en NVVP. De kernboodschap van het NVVP is dat mobiliteit mag, en hoort bij de moderne samenleving. De overheid wil de groei opvangen en tevens de veiligheid en leefbaarheid verbeteren. Daarnaast richt het rijksbeleid zich op het verbeteren van alternatieven voor het personen- en vrachtvervoer over de weg, bronaanpak, beïnvloeding van rij- en aankoopgedrag en optimale inpassing en benutting van infrastructuur.

De provincies richten hun inspanningen voornamelijk op het:

- Introduceren van ketenmobiliteitssystemen voor personenvervoer;
- Realiseren van efficiënter goederenvervoer;
- Ontwikkelen en implementeren van innovatieve verkeers- en vervoersystemen.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
7.3.1	bepanking groei voertuigkilometers		-			
7.3.2	vervanging autokilometers door carpoolen, OV en fiets			-/+		
7.3.3	verbetering fietsfaciliteiten			-/+		
7.3.3	max. toelaatbare groei vrachtkilometrage 1986-2010		-			
7.4	reductie in 2010 van 10% CO ₂ emissie t.o.v. 1986	--				
7.4	reductie in 2005 van Nox van 158 kton	--				
7.4	reductie van SO ₂ in 2010 van 12 kton			-/+		
7.4	reductie van VOS in 2010 van 57 kton			-/+		
7.5.1	afname geluidsbelasting		-			
7.5.5	afname geluidshinder				+	
7.5.2	verbetering lokale luchtkwaliteit				+	
7.3.5	afname geurhinder				+	
7.6	ontwikkelen van innovatieve mobiliteitssystemen				+	

Toelichting op de meetresultaten

De voertuigkilometers van personen- en goederenvervoer zijn voor alle provincies toegenomen.

Ook het goederenvervoer over de weg is de laatste jaren sterker toegenomen dan de alternatieven over het water of spoor. Deze ontwikkelingen zullen naar verwachting de komende jaren doorzetten.

De milieukwaliteit van de lokale leefomgeving wordt vooral aangetast door de geluids-

belasting van het verkeer, lokale luchtverontreiniging en veiligheid van transport gevaarlijke stoffen. Vooral de ontwikkeling van de geluidsbelasting is een bron van zorg. Echter, door het toepassen van verschillende geluidsisolerende maatregelen is er een afname geconstateerd van het aantal geluidsheinderden. De verwachting is dat bij de blijvende groei van het verkeer de geluidshinder gaat toenemen. Met de lokale luchtverontreiniging lijkt het beter te gaan. De afname van de emissie van desbetreffende stoffen door het verkeer heeft een positieve weerslag op de lokale luchtkwaliteit. Maar ook andere bronnen dan het verkeer dragen hieraan bij. De toename van de voertuigkilometers van personen- en goederenvervoer leidt in alle provincies evenwel wel tot een toename van de kooldioxide-emissie.

In 2000 is in alle provincies sprake van continuering van de projecten op gebied van innovatieve mobiliteitssystemen. De invloed van deze projecten op de verbetering van de leefbaarheid is niet aan te geven.

Actuele ontwikkelingen

De regio's zullen in de toekomst meer inbreng en verantwoordelijkheid krijgen. Een nieuwe ontwikkeling is vooral het prijsbeleid. Het rijk had in eerste instantie het voornemen om het rekeningrijden in te voeren. Dit is van de baan, het is nu de bedoeling om in 2003 te starten met de kilometerheffing. De plannen hiervoor worden nog nader uitgewerkt.

beleid

De provinciale activiteiten op het gebied van energie en klimaat zijn het afgelopen jaar sterk toegenomen. Als kader voor het beleid op lange termijn geldt het in het kader van het VN-Klimaatverdrag tot stand gekomen protocol van Kyoto. De belangrijkste accenten in het provinciale energiebeleid liggen bij de stimulering van duurzame energie, energie in de Wm-vergunning, de externe integratie van energie in andere beleidsvelden (bouw, verkeer, bedrijven, etc.) en de eigen energiehuishouding. De in 2000 ontwikkelde provinciale menukaart “Duurzame energie en energiebesparing” dient hierbij als basis.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
8.2.2	vaststelling provinciale menukaart en provinciale energienota					++
8.4	realisatie Kyoto doelstellingen		-			
8.5.1	toename duurzame energie in provinciehuizen				+	
8.5.2	aandacht voor energie i.r.t. duurzaam ondernemen		-			
8.5.3	toetreding bedrijven i.h.k.v. benchmarking				+	
8.5.3	aanwezigheid van een energie-efficiencyplan i.h.k.v. benchmarking	--				
8.5.4	aandacht voor energie i.r.t. verkeer en vervoer		-			
8.5.5	aandacht voor energie en bouw			-/+		
8.5.6	aandacht voor energie in land- en tuinbouw			-/+		
8.6.1	doelstelling BPW (windenergie) is gehaald	--				
8.6.2	realisatie landelijke doelstelling PV					++
8.6.2	realisatie landelijke doelstelling zonneboilers		-			
8.6.3	toename aandeel bio-energie			-/+		
8.6.4	toename warmte-koude opslag			-/+		

Toelichting

In IPO-verband is het instrument van de ‘Provinciale menukaart duurzame energie en energiebesparing’ ontwikkeld en hebben de provincies zich voorgenomen om hun energiebeleid verder te intensiveren. De opzet van de provinciale menukaart sluit aan bij de eveneens in 2000 ontwikkelde gemeentelijke menukaart.

In 2000 was er sprake van een stijging van de CO₂-emissies. De totale emissie van broeikasgassen daalde wel licht. Op de klimaatconferentie in Den Haag 2000 slaagden de partijen er niet in om het eens te worden over de nadere operationalisering van de in Kyoto gemaakte afspraken.

De afgelopen jaren hebben de provincies in hun eigen provinciale organisatie maatregelen

getroffen op het gebied van energiebesparing en inkoop van duurzame energie. Ruim de helft van de provincies heeft een energiescan uitgevoerd of is dit binnenkort van plan.

De eerste stap in het traject van benchmarking, voldoende toetreding door bedrijven, is wat betreft percentage energiegebruik bijna volledig gerealiseerd. Het opstellen van het Energie-efficiëncyplan kost duidelijk veel meer tijd dan verwacht.

De betrokkenheid van het provinciale energiebeleid bij de onderwerpen gebouwde omgeving, verkeer, economie en landbouw is, alhoewel groeiende, nog beperkt van omvang.

De doelstelling uit de oude bestuursovereenkomst windenergie is alleen in de provincies Groningen en Flevoland gerealiseerd. Realisatie van de nieuwe 2010-doelstellingen kan alleen door een forse versnelling van het plaatsingstempo.

De doelstelling van 80.000 zonneboilers in 2000 is niet gerealiseerd. De doelstelling voor Zon-PV van 12,5 MWp in 2000 werd wel gerealiseerd. Het provinciale beleid voor bio-energie liep tot nu toe mee met het provinciale afvalstoffenbeleid.

De specifieke aandacht voor energie is tot dusverre gering geweest. Sinds 1995 is de toepassing van warmte/koude opslag zeer sterk toegenomen. De doelstelling is echter niet gerealiseerd.

Actuele ontwikkelingen

In juni 2001 is het NMP4 verschenen, waarin wordt aangegeven dat de grote milieu-problemen, waaronder het klimaatprobleem, alleen succesvol aangepakt kunnen worden door een op lange termijn vol te houden maatschappelijk transformatieproces (transitie). In het NMP4 wordt een strategie uitgezet om tot een duurzame energiehuishouding te komen. Hierbij worden drie sporen gevolgd, te weten:

- het vergroten van de inzet van hernieuwbare energiebronnen;
- het verlagen van het energiegebruik door efficiencyverbetering;
- het inzetten op geavanceerde energietechnologieën (schoon fossiel/koolstofarm).

In het NMP4 heeft het Rijk middelen vrijgemaakt voor de uitvoering van het provinciale- en gemeentelijke klimaatbeleid. Deze middelen zijn gekoppeld aan het af te sluiten Klimaatconvenant onder het Bestuursakkoord Nieuwe Stijl.

Beleid

Economische groei en tegelijkertijd vermindering van de milieudruk is de hoofddoelstelling uit de eerste rijksnota Milieu en economie.

De provincies hebben in hun eigen beleid gekozen voor een uitwerking van de volgende thema's: milieutechnologie, vervoersmodaliteiten, duurzame bedrijfsterrinen, -energie, -productontwikkeling, -landbouw en het stimuleren van milieuvriendelijke inkomensmogelijkheden.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
9.4	realisatie ontkoppeling			-/+		
9.5.1	toename financiële inspanning duurzaamheidsprogramma's				+	
9.5.2	toename activiteiten t.a.v. duurzame bedrijventerreinen				+	
9.5.2	aandeel duurzame bedrijventerreinen op totaal opp.	--				
9.6	verhandelbare emissierechten			-/+		
9.7	deelname aan het leren voor duurzaamheid				+	
9.8	duurzame interne bedrijfsvoering				+	

Toelichting op de meetresultaten

Op landelijk niveau is met een indicator goed vast te stellen of er sprake is van ont koppeling tussen economische groei en toename van milieudruk. Landelijk lijkt het met uitzondering van CO₂ emissies en afval te lukken om de milieudruk te laten dalen terwijl de economie groeit. Op provinciaal niveau is dit jaar nog geen milieudruk indicator beschikbaar.

Alle provincies hebben diverse duurzame programma's of projecten in uitvoering die zich o.a. richten op de doelgroepen MKB, landbouw en toerisme, maar ook op de thema's milieutechnologie en verkeer en vervoer. De financiële inspanningen van de provincies zijn nagenoeg verdubbeld. Concrete resultaten zijn nog niet te geven.

Elke provincie stimuleert actief de realisering van nieuwe duurzame bedrijfsterrinen en betreft duurzaamheid bij revitalisering van bestaande bedrijfsterrinen. Echter, het oppervlakte duurzaam terrein dat gerealiseerd gaat worden is slechts 1,8 % van het totaal aan beschikbare terreinen.

Binnen de diverse provincies wordt hier verschillend over gedacht over de toepassing van het nieuwe instrument Verhandelbare emissierechten.

Tenminste negen provincies hebben de regierol voor 'Leren voor duurzaamheid' opgepakt. Tien provincies kopen duurzaam in of gaan hiertoe over. Negen provincies gebruiken groene stroom. De overige provincies hebben voornemens hiertoe.

Actuele ontwikkelingen

Het NMP4, dat op 13 juni 2001 is uitgekomen, analyseert een aantal hardnekkige milieuproblemen en geeft aanzetten voor de oplossing ervan. Wat betreft de economische ontwikkeling constateert het NMP4 dat in de afgelopen dertig jaar maatschappijen en economieën sterker verstrengeld zijn geraakt. Productie en consumptiepatronen zijn internationaler geworden. Door nadruk op de harmonisatie en liberalisering van economieën zijn op sociaal en ecologisch gebied tekorten ontstaan: de systeemfouten in een streven naar duurzame economische ontwikkeling. Als oplossing biedt het NMP4 'systeeminnovatie naar duurzaamheid' aan. Concreet houdt het in dat beleid veel integraler moet worden. Maatschappelijke kosten en baten moeten worden afgewogen op korte termijn en op lange termijn, economische kosten en sociale en milieukosten. De milieukosten moeten in deze visie in de prijzen worden doorberekend. Het voorzorgsbeginsel biedt een kader voor mogelijk te verwachten problemen voor risico's van stoffen en activiteiten. Veroorzakers van vervuiling krijgen zelf belang bij de aanpak van milieuproblemen en de keuze van het realiseren van de taakstellingen wordt zoveel mogelijk aan de markt overgelaten. Voorbeelden hiervan zijn de groene belastingen, de verhandelbaarheid van emissierechten en milieuconvenants. De overheid houdt overzicht, brengt partijen bij elkaar, schept de goede omstandigheden, stuurt en handhaaft.

Beleid

Voor het thema bedrijven vormt het realiseren van een duurzame bedrijfsvoering het centrale aandachtspunt om een aanzienlijk efficiënter gebruik van energie en grondstoffen te bereiken en de negatieve milieueffecten van productie en consumptie sterk te reduceren. De provincies nemen daartoe deel aan het doelgroepenbeleid en geven invulling aan hun veranderende rol bij vergunningverlening en handhaving, onder andere door uitvoering te geven aan de projecten Kwaliteitsborging vergunningverlening en Implementatie bestuursovereenkomsten milieuwethandhaving.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
10.4.2	ingediende bedrijfsmilieuplannen				+	
10.4.3	ingediende milieujarverslagen					++
10.4.3	validatie milieujarverslagen				+	
10.4.4	goedgekeurde / in procedure zijnde veiligheidsrapportages				+	
10.5.1	voortgang kwaliteitszorgsystemen vergunningverlening				+	
10.5.5	toename vergunning op hoofdlijnen / vergunning op maat			-/+		
10.7	voortgang afname emissies SO ₂ , Nox en fijn stof			-/+		
10.9.1	voortgang kwaliteitszorg in de handhaving				+	
10.9.3	uitgevoerde preventieve en representatieve controles t.o.v. 1999		-			
10.9.7	afname gedoogsituaties t.o.v. 1999				+	

Toelichting op de meetresultaten

De bedrijven die vallen onder de BRZO hebben in 2000 redelijkerwijs voldaan aan de verplichtingen t.a.v. het indienen van de Veiligheidsrapportages. Ten opzichte van 1999 is een verbetering waarneembaar. Nagenoeg alle bedrijven (96%) die onder het Besluit milieuverlaglegging vallen hebben een milieujarverslag ingediend. 79% daarvan is door de provincies in 2000 gevalideerd. De reden die achter de relatieve achterstand van valideren ligt is dat enerzijds aan het eind van het jaar er duidelijk sprake is geweest van een piek t.a.v. het aanbieden van de MJV's en er anderzijds bij de validatie sprake was van een gebrek aan ervaring.

Alle provincies hebben een duidelijke voortgang geboekt t.a.v. het implementeren van een kwaliteitszorgsysteem t.b.v. de vergunningverlening en zijn ten minste een fase verder dan in 1999.

Ten opzichte van vorig jaar zijn er slechts weinig bedrijven met een vergunning op hoofdlijnen bijgekomen. Echter, door een recente uitspraak van de Raad van Staten is het verstrekken van een dergelijke vergunning een stuk lastiger geworden. Om de SO₂

reductie-doelstellingen t.a.v. 2000 voor industrie en verkeer te realiseren zijn nog extra inspanningen nodig. De doelstellingen voor 2000 t.a.v. NOx en fijn stof zijn bijna gerealiseerd. Echter ook hier blijken forse inspanning noodzakelijk te zijn om de doelstellingen voor 2005/2010 te realiseren.

De bestuursovereenkomsten milieuwethandhaving hebben zoals blijkt uit de voortgangsrapportages inmiddels geleid tot meer politieke aandacht en een betere communicatie tussen de handhavingpartners. Een ander onderwerp dat opvalt is het opnieuw lagere aantal in 2000 uitgevoerde preventieve en repressieve controles. De vermindering van preventieve controles t.o.v. 1998 is 18 %, de vermindering in repressieve controles t.o.v. 1998 is zelfs 26%. Over de reden voor deze trend kan op dit moment alleen worden gespeculeerd. Het aantal gedoogbeschikkingen eind 2000 was lager dan het aantal eind 1999. Eind 2000 waren ook minder gedoogbeschikkingen van kracht dan waren verleend in 2000. Gedoog heeft een duidelijk tijdelijk karakter.

Actuele ontwikkelingen

De aanbevelingen zoals die door de commissie Oosting zijn gedaan naar aanleiding van de ramp in Enschede zijn door de provincies opgepakt. Alle provincies hebben, of zijn bezig met het opstellen van een risico-inventarisatie. Bovendien worden/ zijn provinciale risico-kaarten opgesteld, waarin de gegevens van de provincie en van gemeenten worden meegenomen. Het stroomlijnen van de (handhavings)informatievoorziening -ook een aanbeveling van de commissie Oosting- geschiedt in het kader van de verschillende bestuursovereenkomsten. Op termijn kan via het LIM (Landelijk Informatiepunt Milieu) op internet informatie worden uitgewisseld en opgevraagd. De handhavingprocedures en de functionele scheiding van handhaving en vergunningverlening zullen in IPO-verband in de kwaliteitstrajecten vergunningverlening en handhaving verder worden uitgewerkt. De provincies werken projectmatig aan de invoering van kwaliteitssystemen met als einddoel dat zij binnen afzienbare tijd over een certificeerbaar (of daarmee te vergelijken) kwaliteitssysteem beschikken.

Als uitvloeisel van de vuurwerkcramp Enschede is een wetwijziging op komst en worden de provincies bevoegd gezag voor professioneel vuurwerk en de grotere vuurwerkopslagen (opslagen >10.000kg). Deze wetgeving treedt naar verwachting eind 2001, begin 2002 in werking en zal leiden tot een toename van het aantal inrichtingen waarvoor de provincie bevoegd gezag is.

Het BRZO 1999 kent als belangrijkste knelpunt dat de gemeenten en provincies in een veel te korte tijd, gelijktijdig de Veiligheidsrapporten van ca. 130 bedrijven moeten beoordelen en de aanvaardbaarheid (of onaanvaardbaarheid) over deze risico's moet uitspreken. Met het rijk is overeengekomen dat de provincies zich zullen inzetten om een zo groot mogelijk aantal beoordelingen op tijd te laten plaatsvinden en dat, indien niet alle bedrijven tijdig beoordeeld kunnen worden, er sprake is van 'maatwerk' bij de prioriteitenstelling. In december zal hierover gerapporteerd worden.

Sinds 1999 bestaat het Besluit milieoverslaglegging. Het eerste verslagjaar is in IPO-verband afgesproken, dat met name gekeken wordt naar het tijdig indienen. Dit verslagjaar is de beoordeling meer gericht geweest op de inhoud van het milieujarverslag. In de komende jaren wordt dit verder uitgebouwd.

Beleid

Het afvalstoffenbeleid concentreert zich zowel op het voorkómen van afvalstoffen, als op een hoogwaardige, doelmatige, en tegelijk milieuhygiënisch verantwoorde afvalverwerking. Het realiseren van deze doelstellingen is een verantwoordelijkheid van producenten enerzijds, en rijk, provincies en gemeenten anderzijds. Bovendien wordt de invloed van de regelgeving van de Europese Unie op dit beleidsterrein steeds belangrijker.

In het wetsvoorstel wijziging van de Wet milieubeheer is vastgelegd dat de minister van VROM voortaan elke vier jaar een Landelijk Afvalbeheersplan (LAP) opstelt. In het LAP wordt het beleid voor de gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen geïntegreerd. De inbreng van de provincies is met name gericht op maximale preventie, hoogwaardig hergebruik en de continuïteit van de eindverwijdering.

paragraaf	aspecten irt doelstelling	--	-	-/+	+	++
11.3	intensivering preventiebeleid			-/+		
11.4.1	toename gescheiden inzameling HH		-			
11.4.2	toename aandeel secundaire grondstoffen in provinciale werken				+	
11.5	afname (niet gevaarlijke) afvalaanbod					geen actuele gegevens
11.6.1	afname gevaarlijk afval aanbod			-/+		
11.6.1	toename verwerking GA conform de ladder van Lansink		-			
11.7.2	implementatie Leemtewet			-/+		
11.7.2	vastgestelde nazorgplannen				+	

Toelichting op de meetresultaten

De nieuwe strategische lijnen van het programma 'Met preventie naar duurzaam ondernemen' voor de periode 2001-2005 is ter voorbereiding van de afronding in 2001 in brede kring uitgezet. De interprovinciale afstemming met betrekking tot de onderwerpen milieugerichte productontwikkeling, productgerichte milieuzorg en integraal ketenbeheer komt langzaam op gang en zal verder vorm krijgen in de uitwerking van het nieuwe uitvoeringsprogramma.

Gebleken is dat bedrijven niet onwelwillend staan tegenover duurzaam ondernemen. Ten opzichte van 1999 zijn de bedrijven van 7 van de 12 provincies actiever geworden. Er zijn grote verschillen in de mate waarin de provincies secundaire grondstoffen toepassen in werken. Het percentage secundaire grondstoffen ten opzichte van het totaal is in 1999 hoger geweest dan in 1998.

De hoeveelheid afval afkomstig van huishoudens is gestegen. Het aandeel 'gescheiden ingezameld' is in 1999 voor het eerst procentueel gedaald (naar 44,3%). Gegevens over

bedrijfsafvalstoffen en de wijze van verwerking daarvan zijn over het jaar 2000 nog niet beschikbaar.

Tussen 1996 en 1998 is de gemelde hoeveelheid gevaarlijk afval sterk gestegen. In 1999 is deze licht gedaald/gestabiliseerd. Kijkend naar de verwerkingswijze van gevaarlijk afval valt op dat het aandeel in hergebruik en fysisch-chemisch behandelen sinds 1996 nauwelijks is gewijzigd en dat er sinds 1996 verhoudingsgewijs steeds meer gestort en minder verbrand wordt.

Voor nog niet alle Leemtewet-stortplaatsen is een nazorgplan opgesteld. Voor het merendeel van de resterende stortplaatsen is een concept-nazorgplan ingediend.

Actuele ontwikkelingen

De Europese Commissie heeft een voorstel gedaan voor het Zesde Milieu Actie Programma, waarin o.a. het duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen en beheer van afvalstoffen een prioritair actiegebied is.

De Eerste Kamer heeft ingestemd met het Wetsontwerp wijziging Wet milieubeheer, zodat de minister nu de voorstellen van de Commissie-Epema kan uitvoeren waarbij dat regelgevende bevoegdheden t.a.v. afvalverwijdering overgaan naar het rijk.

Omdat het onderzoek t.b.v. de milieu-effectrapportage van het LAP door inhoudelijke tegenslagen niet tijdig gereed is gekomen, heeft de minister van VROM het Beleidskader, het algemene deel van het LAP, vooruitlopend op het totale LAP als voorontwerp vastgesteld en in juni aan de Tweede Kamer gezonden. Na bestuurlijk overleg hebben de AOO-gedeputeerden de minister als een voorlopige reactie schriftelijk gewezen op een aantal voor de provincies relevante knelpunten. Zo bestaat er onduidelijkheid over de samenhang tussen beleidsdoelen en in te zetten instrumenten, de gevolgen van verhoging van de Wbm-heffing i.r.t. het onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering en is gevraagd om een specifiekere monitoring en een uitwerking van specifieke taken en rol van de provincies. Naar verwachting zal het nieuwe ontwerp-LAP nader op deze punten ingaan.

Het landelijke uitvoeringsprogramma "met preventie naar duurzaam ondernemen" is in provinciale bijeenkomsten besproken met vertegenwoordigers van gemeenten en waterschappen. Ondanks de expliciete inbreng van de provinciale bestuurders bij deze bijeenkomsten was de bestuurlijke betrokkenheid van de kant van gemeenten en waterschappen zeer beperkt.

Het plan van aanpak voor de evaluatie van de nazorgbepalingen in de Wet milieubeheer is vastgesteld. De evaluatie zelf zal in 2001 worden afgerond.